

støttet sig noget stærkere, end ganske rigtigt er, paa Rescriptet af 1847; da det Resultat, hvortil han kom, imidlertid er det samme som det, Regjeringen er kommen til, kan man jo forsaavidt lade det beroe, hvilken af de to Veie, ad hvilke man er kommen til dette Resultat, der er den rigtige.

Naar den ærede Rigsdagsmand har ytret Duffe om, at man istedetfor strax at betale den største Deel af Bederlaget med Obligationer, skulde betale Halvdelene contant strax, og senere, i Løbet af 6 Aar, afdrage den sidste Halvdeel, saa maa jeg af to Grunde erklære mig derimod; for det Første af den finantstille, at jeg under de nuværende Omstændigheder ikke vel tør tilraade en saa betydelig Sum constant Udbetaling paa eengang, og for det Andet af den Grund — som ogsaa er den, der har foranlediget Colonialraadet til at ønske Obligationer istedetfor en successiv Udbetaling; helst havde det naturligtvis seet en contant Udbetaling af det Hele strax —, at der er Anledning til at antage, at disse Obligationer ville være lette at afsætte til gode Priser, og at Vedkommende altsaa strax ville kunne komme til de fornødne Contanter, Noget, som er meget vigtigt, da Colonierne i Diebliffet meget trænge til en Driftscapital, som Moderlandet ogsaa har en væsentlig Interesse i at forhjælpe dem til. Colonierne have nemlig ved Emancipationen ikke blot mistet en Arbejdscapital, men ogsaa en Driftscapital, og Savnet deraf er blevet dem dobbelt føleligt paa Grund af de mange flette Høste, som ere fulgte ovenpaa. Jeg troer, at, naar man finder det grundet i Retfærdighed og Billighed at give dem et Bederlag som det, hvormed der her er Spørgsmaal, saa vil man gjøre vel i at bidrage Sit til, at de saasnart som muligt komme i Besiddelse af det fulde Bederlag; dette er jo iøvrigt Noget, som formodentlig vil blive Gjenstand for nærmere Overveelse ved Sagens Behandling paa et senere Stadium.

Sage: Den foreliggende Sag ligner noget den foregaaende; thi der synes ogsaa her at være et Billighedskrav; derimod kan jeg ikke ganske anbefale den til samme Hurtighed; jeg troer, den egner sig til at overveies lidt nære-

Jeg formoder, at der, ligesom ved den foregaaende Sag, vil blive nedsat et Udvalg, og jeg vilde da blot anbefale dette Udvalg at gennemgaae den hele Stilling med Hensyn til Colonierne, for at vi ikke skulde komme til, hvad jeg vilde kalde en umoden Afgjørelse. Der er et bestemt Billighedskrav for Planterne, men der er ogsaa fra vor Side et bestemt Billighedskrav paa, at vi ikke skulde baade betale dem en Erstatningssum for de Ufrie og vedblive at yde dem circa 100,000 Rbd. aarlig i Stikfelse af en lavere Told paa deres Sukker; thi det vilde blive en ubillig Afgjørelse for de danske Skatteydere. Jeg vil slet ikke opholde mig ved, at det er et haardt Tilfælde, at vi her skulde erstatte denne store Sum, som her foreslaaes til en Colonie, som ingen Indtægt giver os, men jeg paastaar, at det vilde være for haardt, om vi samtidigt dermed vilde vedblive at indføre denne Colonies Sukker til en saameget lavere Told som omtrent 100,000 Rbdlr. om Aaret. Hvis vi skulde give Erstatningen, da vil jeg foreslaae, at vi oprøve Forskjellen imellem den lavere Told paa Colonien's Sukker og den sædvanlige Told ude hos dem selv og da dermed betale Erstatningen.

Da ingen Flere begjærede Ordet, vare Forhandlingerne sluttede, og det vedtoges uden Afstemning, at Lovudkastet skulde overgaae til 2den Behandling.

Tscherning: Jeg foreslaaer, at der nedfattes et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, og, da jeg for nogle Dage siden hørte, at man sætter Priis paa Anvendelsen af Afdelingerne til dette Brug, saa skal jeg foreslaae, at de 4 Medlemmer vælges i Afdelingerne og de 3 i Thinget.

Der fremkom intet andet Forslag, og, da der ikke reistes nogen Indvending mod dette Forslag, vedtoges det uden Afstemning.

Formanden: Jeg forudsætter, at Valget af de 4 Medlemmer i Afdelingerne kan stee inden Mandag Middag. Valget af de øvrige